
PRZYTLUSTSZYM (1) *ai indecl*

przytlustszym, [przytluszczym].

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn) błędnie: przytlustszy.

Trochę otyły, tęgi; subpinguis Cn: [Est paulo habitior. Iest przytlustzym. TerentMatKęł D6v.]

Wyrażenie: »przytlustszym troszkę«: GórnDworz X4 cf Szereg.

Szereg: »abo przytlustszym, abo przychudszym«: Takiż też będzieli [dworna pani] ábo przytlustszym troszkę/ ábo przychudszym/ zálie białą/ blądą/ ábo łmiądą/ iżby ná to nálázłá oblik/ nie fárbą/ nie wodkámí/ ále vbiorem/ ochędoftwem/ áby łobie pomogłá GórnDworz X4.

Cf PRZYTLUSZCZ, PRZYTLUŚCIEJSZYM

AĆ